

Rok kresťanskej kultúry po desiatich rokoch

Kresťanstvo a jeho kultúrne dedičstvo je veľmi bohaté, preto je dôležité uvedomovať si jeho hodnotu. Viac poodhaliť a pripomínať ju má aj Rok kresťanskej kultúry, ktorý sa na Slovensku začal po 10 rokoch.“

N. Navarská, redaktorka STV 1: „Prvý Rok kresťanskej kultúry u nás vyhlásili v roku 1999.“

František Rábek, Rada konferencie biskupov Slovenska: „Ten dôvod, pre ktorý teraz sme iniciovali tento rok, tak je jednak táto skúsenosť spred 10 rokov, ale potom sú tu aj nové prvky, a to jubileum Svätého Gorazda v tomto roku.“

N. Navarská, redaktorka STV 1: „Odborné i umelecké podujatia, televízne a rozhlasové programy či

publikačné aktivity priblížia kresťanskú kultúru odbornej i laickej verejnosti a najmä dnešnej generácii.“

Miloš Klátik, Ekumenická rada cirkví v SR: „Tú kultúru, ktorú my máme aj na Slovensku, myslím, že si máme vážiť a je vyjadrením aj našich predkov, ich viery, ich postoja ku životu.“

N. Navarská, redaktorka STV 1: „Do Roka kresťanskej kultúry 2010 sa zapojili všetky kresťanské cirkvi u nás a podporilo ho aj Ministerstvo kultúry. Informácie o podujatiach nájdú záujemcovia v prehľadnom kalendári i na webových stránkach Národného osvetového centra.“

STV 1, 29.1.2010

Arcibiskup Bezák požehnal sto vín

Sto vzoriek mladých vín z Trnavy a okolia požehnal včera trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Požehnanie sa automaticky vzťahuje aj na vína, ktoré majú producenti v sudoch vo svojich pivniciach. Víno je podľa Bezáka vznešený nápoj, ktorý nechýba pri najdôležitejších životných chvíľach. „Vy všetci víno piť môžete, ale my musíme, dokonca každý deň,“ naoko sa posťažoval cirkevný hodnostár. Aj keď on sám dáva prednosť červeným vínam, v náboženskej liturgii zatiaľ jasne vedú biele odrody. „Je to skôr z praktických dôvodov, červené víno zanecháva stopy na používaných predmetoch,“ podotkol. Bezák však pripomenul, že podľa cirkevných predpisov je podstatné to, aby bolo víno vyrobené z hrozna a aby nebolo pokazené. Dodáva-

telia vín na farské úrady musia splňať určité podmienky, víno by malo mať prirodzenú sladkosť a nemalo by byť chemicky upravované.

Požehnávanie mladých vín sa v Trnave stalo už tradíciou. Vinári vždy koncom januára zhodnotia minulé vinársky rok, posťažujú sa na počasie a vymenia si skúsenosti. Na podujatie dodávajú vzorky naozajstní profesionáli, akými sú Mrva a Stanko, ale aj drobní vinári, ktorí vyrábajú zlatý mok len pre svoje potešenie. Vinári sú podľa arcibiskupa Bezáka všetci veriaci. „Ja ani nepoznám vinára ateistu. Aj keď možno tá viera nie je tak celkom v srdci, každý si z času na čas povzdychne, Bože, daj, aby popršalo alebo daj, aby ešte nemrzlo,“ vysvetlil.

Pavol Machovič

PRAVDA, 30.1.2010

Pázmány zostane v Dóme

Ostatky kardinála Petra Pázmánya, ktoré nedávno objavili v Dóme sv. Martina, ostanú v katedrále. Oznamovala to bratislavská arcidiecéza. Miesto pochovania bude jasne označené.

(tasr), SME, 1.2.2010

Nálet na pápeža

Benedikt XVI. sa musel kryť pred vypustenou holubicou

Svätá omša na Námestí sv. Petra vo Vatikáne včera nabrala nečakaný obrat. Na pápeža sa okrem dvadsiatich tisícok veriacich prišla zblízka pozrieť aj zvedavá holubica.

Spoločná modlitba sa niesla v duchu posolstva mieru a prosieb za miernejšie dosahy hospodárskej krízy vo svete. V ťažkých časoch Benedikt XVI. vyzýval veriacich na charitatívnu činnosť, ktorá by sa podľa neho mala stať symbolom kresťanstva.

„Cesta k dokonalosti podľa svätého Pavla nepozostáva z neobyčajných schopností, ako napríklad ovládať viac svetových jazykov, robiť hrdinské gestá. Dokonalosť a zároveň najväčší dar človeka je milovať a pomáhať druhým bez ohľadu na vlastné záujmy,“ kázal pápež.

Zabudla posolstvo Podnikateľov, zamestnancov i vlády krajín tiež vyzval, aby sa snažili udržať pracovné miesta a dať svojim zamestnancom dôstojnú prácu, ktorá im umožní užiť rodiny.

Na záver omše sa spolu s veriacimi tradične modlil modlitbu Anjel Pána, po ktorej nasledovalo vypustenie symbolov mieru a slobody - dve biele holubice.

Jedna z nich však zaváhala a prudkým obratom sa vrátila do pápežovho okna. Možno pri jeho kázni nedávala pozor a prišla sa spýtať, aké posolstvo má svetu odovzdať. (pia), Plus jeden deň, 1.2.2010

Registrácia cirkví je v poriadku

Prísnejšie podmienky na registráciu cirkví a náboženských spoločností nie sú protiústavné. Rozhodol o tom Ústavný súd, keď zamietol podanie Generálnej prokuratúry. Na registráciu tak naďalej treba 20-tisíc podpisov občanov s čestnými vyhláseniami, že sú jej členmi. (čtk), SME, 4.2.2010

Našli hrob Petra Pázmánya

Dóm svätého Martina v Bratislave odhalil ďalšie zo svojich tajomstiev. V jeho podzemí objavili vedci dlho hľadaný hrob kardinála Petra Pázmánya, bývalej šedej eminencie Uhorska.

Redaktor TV Markíza: „Hrob Petra Pázmánya pritom v podzemí Dómu svätého Martina objavil miestny kňaz už pred 150 rokmi. Miesto však svojim nasledovníkom vtedy presne neopísal. Podzemie Dómu svätého Martina, to je jedno obrovské pohrebisko. Ukrýva desiatky a desiatky hrobov významných ľudí. Po hrobe Petra Pázmánya sa systematicky pátralo.“

Jozef Hal'ko, hovorca bratislavského arcibiskupa: „Dôvodom hľadania jeho ostatkov je okrem iného to, že v tomto roku slávi svoje jubileum aj Trnavská univerzita, ktorú založil.“

Redaktor TV Markíza: „Vedci v týchto dňoch konečne určili presné miesto.“

Jozef Hal'ko, hovorca bratislavského arcibiskupa: „Stojíme pred hlavným oltárom, približne v týchto miestach v hĺbke dva až dva a pol metra sú ostatky Petra Pázmánya.“

Redaktor TV Markíza: „Peter Pázmány bol na prelome 16. a 17. storočia jeden z najmocnejších mužov Uhorska, velebená i obávaná hlava protireformácie. Na Petra Pázmánya majú spomienky napríklad obyvatelia Nových Zámkov. Pred asi 400 rokmi im tam na mieste dnešného sídliska Sihot' postavil obrovský vodný mlyn. Pre Slovákov bol však špeciálne dôležitý tým, že založil Trnavskú univerzitu. Ako sme sa presvedčili, nie všetci jej dnešní študenti o tom vedia.“

Anketa- študenti Trnavskej univerzity:

Opýtaný 1: „1663 Trnavská univerzita, nie neviem vám povedať.“

Opýtaný 2: „Neviem teraz.“

Opýtaný 3: „Peter Pázmány.“

Redaktor TV Markíza: „Hrob Petra Pázmánya v Dóme svätého Martina plánujú sprístupniť po ukončení výskumných prác.“

**Rado Igaz
Markíza, 31.1.2010**

Cirkevným školám hrozí podľa Fronca zánik

Cirkevným školám hrozí podľa exministra Školstva a poslanca NR SR Martina Fronca (KDH) postupný zánik. Do roku 2006 platil zákon, podľa ktorého všetky školy a školské zariadenia bez ohľadu na to, či išlo o štátne, cirkevné alebo súkromné, dostávali peniaze rovnako. „Súčasná vláda to hneď v prvom roku vládnutia zmenila,“ zdôraznil. Podľa neho ide o narušenie rovnosti, pretože každé dieťa je dieťaťom daňového poplatníka. „Je to aj v rozpore so zmluvou so Svätou stolicou a ostatnými nekatolíckymi cirkvami,“ dodal.

(SITA), PRAVDA, 1.2.2010

Českí homosexuáli budú možno adoptovať

Minister Michael Kocáb provokuje Minister pre menšiny v českej úradníckej vláde Michael Kocáb dal zelenú adopcii detí homosexuálmi!

Na rokovanie vlády predkladá zákon, vďaka ktorému by si gayovia a lesby mohli deti adoptovať. Ministri by ho mali prerokovať už v najbližších týždňoch.

Kocáb totiž hlása, že prišiel čas na zmenu. „Podľa zákona o registrovanom partnerstve má nebiologický rodič povinnosť podieľať sa na výchove dieťaťa, dnes však nemá možnosť svoj vzťah k dieťaťu upraviť právne,“ citoval Kocáb záver analýzy spoločnosti Gender Studies.

Bývalý rocker sa negatívnych reakcií nebojí, aj keď sa odborníci zhodujú, že v českej spoločnosti je silne zakorenené homofóbne správanie.

Prvá vlna kritiky prišla od cirkvi. „Pre zmenu nie sú žiadne objektívne ani rozumné dôvody,“ ostro zaprotetovala Česká biskupská konferencia.

Kocáb však prilial do ohňa ešte viac oleja. Do škôl už rozdistribuo-

val špeciálnu príručku pre učiteľov, ktorá im má pomôcť bojovať so strachom z homosexuálov. Učítelia by sa mali postaviť napríklad proti používaniu tzv. homofóbneho jazyka, keď deti používajú ako urážku oslovenie „buzna“, „lesba“, „bukvica“ alebo komentáre „to je teplôšské“. Deti by si navyše podľa Kocába mali začať zvykať na iný než tradičný model spoluzitia muža a ženy v rámci bežnej výučby.

Od júla 2006 sa v Česku „registrovalo“ 917 homosexuálnych párov.

Vzťah, naopak, oficiálne ukončilo 34 dvojíc.

Gayovia a lesby, ktorí pred úradom potvrdia partnerstvo, majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť.

Partnerstvo má vplyv i na dedičské právo alebo návštevy v nemocnici počas hospitalizácie partnera.

Problematika sa týka 4 - 10 percent českej populácie, teda až milióna potenciálnych voličov. (mam)

Plus jeden deň, 30.1.2010

Kňazi zneužívali žiakov

Prestížne jezuitské gymnázium v Berlíne prenasledujú staré hriechy. Božie mlyny melú pomaly, ale isto. Nemecská prokuratúra sa zaoberá kauzou dvoch jezuitských kňazov, ktorí ešte v 70. rokoch zneužívali študentov cirkevného gymnázia.

Škandal' okolo sexuálneho zneužívania sa týka dvojice učiteľov a dvojice škôl. Na jednej z nich je už potvrdený. Ide o prestížne berlínske internátne Canisius-Gymnasium.

Jeden z učiteľov (65) sa k činom priznal v ospravedlňujúcom liste.

Druhý, tiež nemenovaný učiteľ, však obvinenia popiera.

Podozrenia sa viažu na 22 skutkov spáchaných medzi rokmi 1975 a 1982. Hoci ich berlínska prokuratúra preskúmala, zistila, že trestné stíhanie je nemožné, keďže trestné činy sú už premlčané.

Jeden z učiteľov učil aj na inej škole. Jej vedenie teraz skúma, či tam nepokračoval vo svojej „činnosti“. Súčasní riaditelia škôl vyrukovali s kritikou na predchodcov, ktorí udalosti tutlali. (ho), **Plus jeden deň, 2.2.2010**

Američania pašovali deti z Haiti

Haiti prenasleduje jedna pohroma za druhou.

Zlú situáciu v zemetrasením zničenej krajine najnovšie zneužívajú už aj Američania. Polícia na hraniciach s Dominikánskou republikou zatkla 10 občanov USA, ktorí chceli bez povolenia vyviezť 33 sirôt.

Príslušníci baptistickej cirkvi

z amerického štátu Idaho sa bránili tým, že v Dominikánskej republike chceli pre deti zriadiť sirotinec.

S deťmi vraj mali len tie najlepšie úmysly a nikomu za ne nezaplatili. Porušili však haitské zákony, podľa ktorých maloletí môžu krajinu opustiť len na základe rozhodnutia ministerstva sociálnych vecí.

(pia), Plus jeden deň, 1.2.2010

Haiti nás potrebuje

Pobudol som na Haiti dosť dlho na to, aby som dokázal pochopiť, aké je tam prežívanie neisté, a to dokonca i v „lepších časoch“. A takých „lepších čias“ tam bolo veľa.

V krajine ešte stále máta brutálne dedičstvo diktátu otec-syn. Bohužiaľ, i pred 12. januárom muselo príliš veľa Hait'anov biediť, primnohí žili v primitívnych brlohoch a len veľmi malý počet z nich mal prístup k zdravotnej starostlivosti. A všetko toto sa po katastrofe ešte zhoršilo.

V krajine bez primeranej infraštruktúry je pri poskytovaní celkovej pomoci najťažšou úlohou zabezpečiť tým, čo prežili, dodávku základných potrieb, akými sú potraviny a voda. Skôr, než sa začne obdobie dažďov, treba zabezpečiť prístrešie stovkám tisícov bezdomovcov. Zabezpečiť základnú zdravotnú starostlivosť. A to súbežne s potrebou odstrániť viac ako 100-tisíc mŕtvych tiel.

V snahe čo najrýchlejšie zareagovať na potreby svojich susedov vypravili USA loď-nemocnicu spolu s ďalšími námornými plavidlami, vyslali stovky nákladných lietadiel, i jednotky na výpomoc s logistikou a na zaistenie základnej bezpečnosti pre svetové podporné snahy. Slovensko taktiež zareagovalo a vyslalo tím lekárov, mobilnú nemocnicu a veľké množstvo nevyhnutných surovín. Hait'ania dostávajú pomoc - dnes vo väčšej miere ako

včera, zajtra vo väčšej miere ako dnes. Nejde však len o krátkodobé úsilie, budú potrebné dlhodobé medzinárodné záväzky.

Zopár „pomätencov“, niektorí z nich z nevedomosti, ale väčšina jednoznačne zo zlomyseľnosti a s úmyslom klamať, tvrdí, že pôsobenie Američanov na Haiti je divným pokusom obsadiť krajinu pre vlastné potreby. Viacerí dobre známi poskytovatelia dezinformácií dokonca podsúvajú myšlienku, že USA majú prsty nebudaj i v zemetrasení. Takéto konšpiračné teórie sú nezmyselné. A bodka.

Namiesto konštruovania podivných špekulácií treba spolupracovať prostredníctvom medzinárodných organizácií, na úrovni národných vlád, prostredníctvom mimovládnych organizácií a ako vnímavé ľudské bytosti - s cieľom poskytnúť Hait'anom základnú pomoc. Moja rodina už podporila organizáciu Lekári bez hraníc. Viem, že mnohí Slováci prispeli organizáciám ako sú Človek v tiesni, UNICEF, Červený kríž a Slovenská katolícka charita.

Pokračujte v tom, či už individuálnymi príspevkami alebo spojeným úsilím vlád. Musíme byť stále aktívni a vnímaví, teraz i v budúcnosti. Ľudia na Haiti nás potrebujú. **Keith Eddins**

Autor je chargé d'affaires veľvyslanectva USA na Slovensku
HN, 2.2.2010

Haiti dáme 1,26 milióna

Slovákov oslovilo nešťastie ľudí na zemetrasením zničenom Haiti. K včerajšku bolo na kontách verejných zbierok 1 265 000 eur. Najviac, 760-tisíc eur, vyzbierali v katolíckych kostoloch. (sita), Plus jeden deň, 3.2.2010

Obnovený drevený boží hrob

Svetový unikát: drevený boží hrob v Kostole Sv. Juraja v Spišskej Sobote už nie je deravý. Neodborne vyrezané otvory zacelili reštaurátori. Počas obnovy našli poklad, o akom sa nikomu ani nespomínalo.

Ivana Ratkovská, redaktorka STV: „Unikátny boží hrob sa skladá z jednej centrálnej a 12 drevených tabúľ. Obraz Krista dopĺňajú maľby anjelov s nástrojmi umučenia. Začiatkom 20. storočia farníci v dobrom úmysle vzácné drevené kulisy poškodili.“

Eva Špaleková, historička umenia: „Výrezali do tých kulis otvory, také kruhové s rôznymi hviezdicami.“

Ivana Ratkovská, redaktorka STV: „Otvory mali boží hrob osvetliť a skrášliť. Bolo to však práve naopak. Neodborný zásah pôsobil veľmi rušivo a dal reštaurátorom poriadne zabrať.“

Eva Špaleková, historička umenia: „Tieto miesta sme potom museli vyvložkovať s drevenými vložkami, vytmeliť, retušovať.“

Ivana Ratkovská, redaktorka STV: „Sondy nad vstupnou bránou odhalili aj poklad pod vrstvami omietky. Vzácné fresky, jedna dokonca z 15. storočia, logicky súvisia s výjavmi vnútri hrobu.“

Michal Lipták, farár v Spišskej Sobote: „Na tom portáli je krásne, povedal by som, kresťanské heslo, ktoré hovorí asi o tom, že odtiaľ, teda z hrobu, krajší vstaneme.“

Ivana Ratkovská, redaktorka STV: „Unikátny drevený boží hrob sa reštaurovaním opäť viac priblížil svojej pôvodnej kráse.“

Ivan Tkáč, riaditeľ Oblastných reštaurátorských ateliérov Levoča: „V takom rozsahu zachovania ako je tento boží hrob, na Slovensku iný nemáme.“

Ivana Ratkovská, redaktorka STV: „Historický význam tohto miesta potvrdila aj návšteva anglickej kráľovnej Alžbety. Jej veličenstvo najviac zaujal práve interiér tohto kostola.

Ivana Ratkovská
STV 1, 31.1.2010

Ukradli zbierku pre Haiti

Siedme prikázanie Nepokradneš, zrejme nič nehovorilo zlodejom, ktorí sa za bieleho dňa vlámali na faru v Rastislaviciach neďaleko Nových Zámkov. Ukradli peniaze, ktoré veriaci vyzbierali na pomoc obetiam zemetrasenia na Haiti.“

Redaktorka: „Miestny farár chodí z Rastislavíc omše slúžiť aj do susedného Poľného Kesova. Keď sa po omši vrátil na faru, dvere, ktoré predtým zamkol, našiel otvorené.“

farár z Rastislavíc: „Pokladnička bola vybratá a veci z pokladničky boli vykradnuté.“

Redaktorka: „To všetko sa udialo doslova pred božím zrakom. To, čo našli v pokladničke, sa im asi máli- lo.“

Božena Bruchterová, hovorkyňa KR PZ v Nitre: „Z pracovného stola v spálni odcudzil retiazku s prívěskom a hodinky.“

farár z Rastislavíc: „Oni išli zrejme po peniazoch, vôbec ich nezaujímalo ani ciborium, ani kalich, ani monštrancia.“

Redaktorka: „Farára zo všetkého najviac mrzí to, že zlodeji ukradli peniaze určené na réžiu fary a zbierku pre obeť na Haiti.“

farár z Rastislavíc: „Ľuďom už nie je sväté vôbec nič.“

AA: „Tak je to vlastne strašné, lebo vlastne tým, čo chýbajú najviac peniaze, tak tým vlastne zobrali.“

Redaktorka: „Podobný prípad sa stal nedávno aj na fare v Tvrdošovciach. Len na okamih odišiel farár z domu a keď sa po hodine vrátil, zistil, že prišiel o cennosti. Zlodeji z dvora vyliezli na balkón.“

Július Csomor, farár z Tvrdošov- viec: „Išli akoby naisto, odcudzili notebook, fotoaparát a 500 euro.“

Redaktorka: „Farár z Rastislavíc je presvedčený, že s krádežou súvisí návšteva ženy, ktorá ho žiadala o sposed.“

farár z Rastislavíc: „Tak som jej povedal, nech príde o pol piatej, budem k dispozícii a keď sa pýtala, že či nemôže prísť o štvrtej, tak som povedal, že jednoducho nie, lebo vtedy slúžim omšu. Že oni si to jednoducho vytypovali, čakali, keď odídem.“

Redaktorka: „Poslovie boží svoje remeslo nezaprú ani vo chvíli, keď sa ich porušenie prikázani pri-

Lietajúci Cyprián nemá byť ako prechádzka po Obchodnej

Mariana Čengel-Solčanská vyštudovala réžiu na VŠMU v Bratislave a do kín pripravuje svoj prvý celovečerný film *Lietajúci Cyprián*. Je to príbeh tajomného mnícha Cypriána, ktorý žil v 18. storočí a koluje o ňom legenda, že si zostrojil lietajúci stroj a odletel k Bohu. V snímke ho hrá Marko Igonda. Premiéra slovensko-poľského filmu je zatiaľ naplánovaná na júl.

Už pred Lietajúcim Cypriánom ste nakrútili okolo dvadsať krátkych snímok. To ste robili z vlastnej vôle alebo vám to všetko zadávali na VŠMU?

Na VŠMU som mala šťastie na trojicu pedagógov Martin Šulík, Miloš Luther, Stanislav Párnický. Každý z nich je celkom iný a každý nám dával vlastné zadania. Už v prvom ročníku sme preto robili jeden film pre Šulíka, jeden pre Párnického a jeden pre Luthera. A tiež pre kameramana Jána Ďuriša. Ďalej od nás chceli ročníkový film a vymysleli si projekt tímovky - zhromaždili študentov zo všetkých ročníkov, ktorí mali rýchlo vytvoriť tímy a do týždňa urobiť film. To bol obrovský stres, ale vznikli tak podozrivo dobré veci.

Takže vám to vyhovovalo?

Odrazu sa nám remeslo začalo dostávať pod kožu, ani sme nevedeli ako. Museli sme sa rozhodovať rýchlo, pretože herec prišiel na pol dňa a povedal: Deti, švihnite si, lebo ma čaká skúška v divadle.

Celovečerný film je niečo iné. Čo ste zistili, že ešte neviete, keď ste ho začali robiť?

Zistila som, že neviem nič. Prvý deň sme točili na Výchylkovke, v zime, v snehu. Najťažšie podmienky na prežitie a najväčší štáb k tomu - 106 ľudí aj s komparzistami. O niektorých profesiách som ani nevedela, že existujú. Odrazu som vstúpila do mašinerie, kde každý vedel, čo má robiť a ja som tým vzťahom nerozumela. Lebo na študentských filmoch si človek

robí všetko sám. Prvý natáčací deň bol teda šok. Upriamila som sa najmä na hercov, oni boli najdôležitejší. Cez nich sa rozpráva príbeh, cez nich di- vák prežíva emóciu.

Prečo ste si zvolili historickú látku?

Vyrástla som na historických a dobrodružných románoch, neskôr som objavila lyrizovanú prózu, katolícku modernu. Zdalo sa mi, že história alebo snový obraz mi dávajú do rúk svojský prostriedok na dosiahnutie cieľa. Chcela som, aby bol *Lietajúci Cyprián* oknom do iného sveta. Aby to nebolo ako prechádzka po Obchodnej ulici. Vladimír Körner vraj povedal, že film zo súčasnosti nemá zmysel. Ja tomu rozumiem tak, že film má rozprávať o svete, ktorý už nie je alebo ešte nie je. Na druhej strane mi fotograf Juraj Bartoš navrhol, aby som urobila film o tom, ako sa obyčajní ľudia boja, že ich na druhý deň nepustia do fabriky, v ktorej pracujú za minimálnu mzdu. A to je tiež pravda. Takže dnes je to *Cyprián*, zajtra to možno bude film o ľuďoch, ako je môj otec.

Bolo pre vás v prípade Cypriána dôležitejšie rozprávanie príbehu alebo práca s atmosférou?

Oboje. Snažím sa rozprávať príbeh, s ktorým sa dá stotožniť. Príbeh človeka, ktorý sa s rukami od krvi vybral hľadať Boha a musel prísť o všetko, aby zistil, že môže začať odznova. Svet sa neskladá len z veľkých činov, ale aj z obyčajných vecí, a práve tie sú často najdôležitejšie. Mnisi v mojom filme neukazujú svoju zbožnosť, ale každodennosť - pletú koše, odlievajú sviece, varia, čítajú, chcú byť užitoční v malých veciach. Tento svet, nepríťažlivý farbami či silnými slovami, sa ukáže veľký v tom, že núti k preme- ne ošklivosti na krásno, zla na dobro. A to je aj hlavný, ak nie jediný zmysel umenia.

Daniel Bernát
PRAVDA, 2.2.2010

mo dotýka.“

Július Csomor, farár z Tvrdošov- viec: „Tí ľudia sa snažia nejakým spôsobom žiť, je to pochopiteľné,

že nemajú prácu, nemajú nejaké, ale isto toto nie je správne.“

Monika Jellušová a Denisa Cibulka
Markíza, 1.2.2010

Vymenili vikára pre maďarskú menšinu

Katolícki veriaci maďarskej národnosti v Nitrianskej diecéze majú svojho nového biskupského vikára. Po uvoľnení bývalého vikára Jána Pristača sa ním stal novozámocný farár Zoltán Ďurčo. Výmenu

Pristača za duchovného s lepšou znalosťou maďarčiny požadovala v minulosti SMK. Bývalý vikár o uvoľnenie z funkcie požiadal pre vysoký vek. (čtk)

PRAVDA, 3.2.2010

SMK je s novým vikárom spokojná

Veriaci maďarskej národnosti v nitrianskej župe majú nového biskupského vikára, hovoriaceho po maďarsky.

Do úradu biskupského vikára pre po maďarsky hovoriacich veriacich v Nitrianskej diecéze vymenovali 1. februára Zoltána Ďurča, farára v Nových Zámkoch a dištriktuálneho dekana. Informovala o tom tlačová kancelária Konferencie biskupov Slovenska.

V nedeľu 7. februára Ďurča slávnostne uvedie do služby v Nových Zámkoch nitriansky diecézny biskup Viliam Judák.

SMK krok nitrianskeho biskupa víta. „Považujem to jednoznačne za pozitívny posun,“ povedal pred-

seda strany Pál Csáky. Obdobné riešenie navrhuje aj v Bratislavskej arcidiecéze.

Strana nepriamo žiadala personálne zmeny v Nitrianskej diecéze, kde predošlý biskupský vikár údajne neovládal dobre maďarčinu. Z celkového počtu katolíkov v Nitrianskej diecéze je približne desať percent veriacich maďarskej národnosti. Z takmer 200 farností biskupstva je 52 takých, kde žijú aj po maďarsky hovoriaci veriaci.

SMK v minulosti požadovala aj vymenovanie maďarského biskupa, nepáči sa jej ani územné rozloženie diecéz. (tasr, síta, čtk)

SME, 3.2.2010

Plénum ÚS SR nevyhovelo podaniu Dobroslava Trnku, ktorý napadol ústavnosť novelizovaného Zákona o slobode náboženskej viery

Plénum Ústavného súdu nevyhovelo podaniu generálneho prokurátora Dobroslava Trnku, ktorý napadol ústavnosť viacerých ustanovení novelizovaného Zákona o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností. Plénum rozhodlo, že podmienka mať čestné vyhlásenie 20 000 slovenských občanov s trvalým bydliskom na území Slovenska pre registráciu cirkvi štátom nie je protiústavná. Súd dospel k záveru, že registrácia cirkví nie je nevyhnutnou podmienkou možnosti slobodne prejavovať svoju vieru. **Rádio Slovensko, 3.2.2010**

Kresťania a moslimovia sa v Albánsku spojili proti homosexuálom

Kresťania a moslimovia sa v Albánsku spojili proti homosexuálom. Najnovší návrh zákona z dielne miestneho parlamentu, ktorým chcú zlegalizovať registrované partnerstvá osôb rovnakého pohlavia, už podrobili tvrdej kritike zástupcovia prakticky všetkých náboženských komunít v krajine. Parlamentná komisia návrh zákona pripravila s cieľom ochrániť takéto páry pred diskrimináciou. Reprezentanti katolíckych, ortodoxných aj moslimských komunít to však považujú za neakceptovateľné. Zákon by mali poslanci prerokovať už v najbližších týždňoch. **Rádio Lumen, 3.2.2010**

Likvidujú stromčeky

Hromnice. Tak sa ľudovo nazýva dnešný deň. Presnejšie starý cirkevný sviatok, ktorý naň pripadá. Súvisia s ním tradície, ktoré vám teraz priblížime.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Podľa dávnej tradície zostávajú až do Hromníc, teda do 2. februára.“

Redaktorka TV JOJ: „Toto sú večerné zábery z 15. januára, kedy ešte stále okná mnohých domácností pripomínali časť Vianoc.“

Anketa: „Aj tu v kostole ešte máme do Hromníc má byť, potom sa už likviduje.“

Redaktorka TV JOJ: „Zašli sme sa teda pozrieť či v kostoloch nájdeme ešte nejaký vianočný stromček. Veriaci však túto tradíciu poctivo dodržiavajú.“

Anketa: „Práve teraz sme ich zlikvidovali, lebo v kostole bývajú vianočné stromčeky iba do Hromníc.“

Redaktorka TV JOJ: „V tento deň majú veriaci sviatok a do kostola si prinesú hromničné sviečky, ktoré im požehná kňaz. Potom si ich každý odnesie domov. Podľa nich majú veľkú moc a zapalovať by sa mali len vo výnimočných situáciách.“

Anketa: „Zapaľuje sa, keď sú nejaké búrky, alebo nebezpečenstvo, keď sú tak vtedy ochraňuje ten príbytok aj nás.“

Redaktorka TV JOJ: „Mnoho ľudí považuje Hromnice nielen za cirkevný sviatok, ale aj za obdobie pripomínajúce príchod jari, s čím sa spája aj množstvo pranostiek, ako napríklad táto: Keď na Hromnice sneží, jar už nie je ďaleko.“

Táňa Slivková
JOJ, 2.2.2010

K zneužívaniu sa priznal ďalší kňaz

BERLÍN. V škandále okolo sexuálneho zneužívania žiakov na niekoľkých jezuitských školách v Nemecku sa objavil ďalší podozrivý. K činu sa priznal už tretí jezuita, ktorý mal žiakov zneužívať aj v Hamburgu. Hlásia sa aj ďalšie obete. (čtk), SME, 4.2.2010

Nitriansky hrad ukrýva útržky najstarších dejín

Katedrála sv. Emeráma a Diecézne múzeum po rokoch ochotne odomykajú tajomstvá

Nedobytnú pevnosť týčiacu sa nad Nitrou, kde je zdanlivo všetko pozamykané, otvára obyčajné slovo. Stačí vykrútiť to správne číslo, zaklopať na dvere alebo aspoň osloviť niekoho, kto prechádza vôkol zamknutých dverí do pokladní nabitej katedrály - a tá sa zrazu otvorí.

O Nitrianskom hrade sa za dlhé roky vytvorila povest', že sa nikde nedá dostať a nič tu nie je vidieť, okrem krásneho výhľadu na staré mesto do všetkých strán. Nie je to pravda. Na výlet do čias Pribinu a prvých kresťanov na území Slovenska sa len treba pripraviť vopred. Cesta v poslednej chvíli sotva ponúkne príjemný zážitok.

Najspoľahlivejšie informácie o prístupnosti a otváracích hodinách jednotlivých pamiatok vám ponúknu na telefónnom čísle nitrianskeho biskupského úradu - 037/772 17 47. Hrad aj katedrála sú síce otvorené denne, no skupiny by si mali vopred dohodnúť sprievodcu, za ktorého sa podľa hovorca úradu Miroslava Lyka neplatí.

V katedrále sa ešte stále mieša reštaurátori. Dokončujú práce na spodnej lodi. „Všetko sa pripravuje na rok 2015, keď budú veľkolepé oslavy Cyrila a Metoda a katedrálu by mal navštíviť pápež,“ prezradil brat Ivan, kostolník. V hornej lodi môžu návštevníci obdivovať nedávno objavené tabernaculum - ide o odkladací priestor pre telo Kristovo a je to najstaršie zachované a najväčšie takéto dielo na území niekdajšieho Uhorska.

Na konci spodnej lode sa pozdĺž steny vlnia sedíliá - vý-

klenky, v ktorých kedysi sedeli kňazi, modlili sa a spievali. Podľa niektorých má každý z výklenkov svoj špecifický tón, čo však niektorí odborníci odmietajú. Faktom však zostáva, že títo kňazi sedeli vôkol hrobu prvého svätca na území Slovenska - sv. Svorada, ktorého múr pravdepodobne odhalili archeológovia pri poslednom výskume.

Opodiaľ sa zas možno naši kúsok Pribinovo kostola. „Sú to kvádriky špecifických rozmerov, ktoré boli typické pre franské stavby, pričom materiál sa dovážal z veľkej diaľky. Boli zrejme použité pri výstavbe tohto prvého kostola. Objavujú sa aj v murive,“ naznačil kostolník.

Za rohom katedrály je v zemi ukrytá krypta. Kto chce nahliadnuť do tmavých kútov so sliepňajúcim svetlom, má šancu len pár dní v roku pred Sviatkom všetkých svätých. Oproti cez nádvorie zas čaká Diecézne múzeum. V zimných mesiacoch je prístupné len cez víkendy. Vstupné pre dospelého je jedno euro, deti a dôchodcovia to majú za polovicu.

Vo vitrínach sú najstaršie písomnosti. Patrí k nim Zoborská listina a tiež Nitriansky evanjeliár, ktorý je najstaršou ručne písanou knihou na Slovensku. Na stene visia stylusy - efektne staré perá, návštevník tu nájde kópiu pyxidy - starej šperkovnice, ktorú podľa jednej teórie priniesli práve Cyril a Metod ako dar panovníkovi.

V podzemí múzea je skutočný biskupský poklad. Vo svetle sa lesknú bohato zdobené monštrancie, obradné kalichy, vo výklenkoch stoja sochy Madony od gotiky až po 20. storočie.

Andrej Barát
PRAVDA, 4.2.2010

Čo ukrýva Diecézne múzeum?

Nitriansky evanjeliár

Je to najstaršia zachovaná rukopisná kniha na Slovensku. Vznikla zrejme v koncom 11. storočia v skriptóriu benediktínov v Hronskom Beňadiku. Je písaná po latinsky a navyše obsahuje aj znamienka, ktoré určujú moduláciu hlasu pri čítaní. Uprostred bohatej výzdoby na väzbe je kalvária s ukrižovaným Kristom, Panna Mária a sv. Ján.

Barokový biskupský ornát

Je to nádherne zdobené rúcho, ktoré nosil v 18. storočí nitriansky biskup Anton Révay. Rastlinný motív je popretkávaný zlatými nitami, ornát sa používal najmä pri mariánskych Omšiach.

Ornát, mitra, štóla a manipul

Liturgický odev nitrianskeho biskupa Augustína Roškovániho z konca 19. storočia. Ornát vznikol z rímskeho vrchného odevu - z plášt'a bez rukávov. Od 13. storočia začal byť čoraz bohatšie zdobený. Mitra je slávnostná pokrývka biskupovej hlavy. Štóla je zas široká stuha, ktorá je odvodená od insígnií, ktoré v stredoveku nosili hodnostári. Manipul si kňaz navliekal na ľavú ruku na znak horlivosti pri konaní bohoslužieb.

Zoborská listina

Pochádza z roku 1113, nadväzuje na listinu z roku 1111. Kráľ Koloman po dvoch rokoch overovania komisiou potvrdil staré pozemkové vlastníctvo Opátstva sv. Hypolita v Nitre. Listina je však dôležitá najmä tým, že obsahuje asi sto slovenských osobných mien a názvov osád a riek v západnej časti dnešného Slovenska.

PRAVDA, 4.2.2010

PÁPEŽ ZVEREJNIL POSOLSTVO

Svätá stolica zverejnila vo štvrtok posolstvo pápeža Benedikta XVI. k XXI. zimným olympijským hrám a X. zimným paralympijským hrám, ktoré budú vo Vancouvri. Svätý Otec ho adresoval arcibiskupovi Vancouvru Mons. Michaelovi Millerovi a biskupovi diecézy Kamloops Mons. Davidovi Monroeovi, na ktorých území sa ZOH uskutočnia.

(sita, tasr), Šport, 5.2.2010

Peniaze už poslali

Slovenská katolícka charita vyzbierala doteraz 220-tisíc eur na podporu obyvateľov Haiti postihnutých tragickým zemetrasením.

Podľa slov generálneho sekretára Radovana Gumuláka z uvedenej sumy asi 50-tisíc už poslali prostredníctvom medzinárodnej organizácie Caritas Internationalis.

(tasr), Plus jeden deň, 4.2.2010

Finančná zbierka organizovaná KBS pre pomoc obetiam Haiti bola úspešná

Finančná zbierka organizovaná Konferenciou biskupov Slovenska pre pomoc obetiam Haiti bola úspešná. Podarilo sa vyzbierať viac ako 900000 eur. Podobne úspešná je aj aktivita Slovenskej katolíckej charity. Viac už šéfka komunikačného oddelenia, Andrea Topoľská.

Andrea Topoľská, šéfka komunikačného oddelenia: „Sme boli prekvapení nejakou takou solidaritou a ochotu zapojiť sa do zbierky evidujeme približne 230000 eur na našom účte.“

Redaktorka Rádia Lumen: „Na rozdiel od zbierky vyhlásenej KBS-kou, charitatívna akcia Katolíckej charity naďalej trvá.“

Andrea Topoľská, šéfka komunikačného oddelenia: „My neplánujeme ani tak skoro uzatvoriť, pretože chceme v budúcnosti sa podieľať na obnove tohto ostrova a našou prioritou je, zamerať sa predovšetkým na školstvo a vzdelávanie, ale aj zdravotníctvo no a podporu projektov na rozvoj poľnohospodárstva a rybolovu na ostrove, čo má vlastne pomôcť tým ľuďom v bežnom živote. Dlhodobo pomáhať tiež pri obnove zničených obydli a infraštruktúry, no a plánujeme zapojiť sa aj do výstavby sirotincov a realizácie iných projektov.“

Redaktorka Rádia Lumen: „Obyvatelom Haiti pomôžu aj peniaze vyzbierané na koncerte pod názvom Haiti a ty, na ktorom vystúpia viaceré slovenské kapely. Akcia sa bude konať na budúci týždeň v utorok.“ **Rádio Lumen, 3.2.2010**

Figel' vyzval Fica na podporu talianskeho kabinetu vo veci krížov v štátnych školách

Predseda KDH Ján Figel' vyzval v liste premiéra Roberta Fica, aby vláda podporila taliansky kabinet v jeho úsilí o zmenu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa rozsudku sú kríže v triedach štátnych škôl v rozpore s právom rodičov vychovávať deti podľa vlastného presvedčenia a v rozpore s právom detí na náboženskú slobodu. **Rádio Slovensko, 3.2.2010**

Externisti si za štúdium priplatia viac

Od budúceho roka zdvihla väčšina verejných vysokých škôl poplatky o 30 až 150 eur za rok.

Študenti, ktorí od septembra plánovali študovať popri práci, musia počítať s vyšším školným, ako je tento rok. Väčšina verejných vysokých škôl medziročne poplatok za externé štúdium zdvihla. Kým pár škôl -len zaokrúhlilo výšku školného nahor, viaceré pristúpili k zvýšeniu o 30 až 150 eur za rok.

O sto a viac eur stúpila cena v prípade priemyselného inžinierstva na Technickej univerzite v Košiciach či sociálnej práce na Trnavskej univerzite. Rok bakalárskeho štúdia mediamatiky - vedy o komunikácii, či misijnej práce s deťmi na Žilinskej univerzite zdražel z 500 na 650 eur. „O tieto programy je záujem a za spolatnené programy škola nedostane peniaze od štátu, takže sa musia užiť“, hovorí prorektor univerzity Michal Pokorný. Vedenie školy postupne externé štúdium skôr utlmuje - podľa aktuálnych pravidiel sa štátom plateným vysokým školám viac oplatí denný ako externý študent.

Atraktívne programy stoja viac

Medzi najdrahšie programy v portfóliu verejných univerzít bude od septembra patriť tiež predškolská pedagogika a bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci na Nitrianskej Univerzite Konštantína Filozofa (896 eur), či manažment na Univerzite Komenského v Bratislave (850 eur). Samozrejme, pre študentov, ktorí boli na školy prijatí v uplynulých rokoch, výška školného ostáva nezmenená - také sú pravidlá vysokoškolského zákona. Najviac peňazí zaplatia od budúceho roka novoprijatí externisti bakalárskeho štúdia masmédií a andragogiky na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity - až 930 eur za rok.

Zvolen stále zadarmo

„Viedol nás k tomu enormný záujem uchádzačov a oba programy majú

aj svoju kvalitu,“ hovorí dekan školy Rudolf Dupkala. Mnohé atraktívne programy by pravdepodobne stáli aj viac, no vláda každoročne určuje strop na výšku školného - napríklad externé bakalárske štúdium práva v roku 2010/2011 nesmie stáť viac ako 680 eur. Keď vláda Roberta Fica umožnila univerzitám od roku 2008 spolatniť diaľkové štúdium, takmer všetky túto možnosť využili. V budúcom roku ostane jedinou univerzitou s výhradne bezplatnou ponukou externého štúdia len Technická univerzita vo Zvolene. „Ponúkame tradičné lesnícke programy, ktoré trh nežiada v tisíckach osôb, a preto ani nie sú takým lákadlom, aby sme z toho mohli profitovať a nechceme ‚vyrábať‘ študentov, ktorí sa neuplatnia,“ hovorí rektor školy Ján Tuček. O externé štúdium majú podľa neho záujem najmä zamestnaní ľudia, ktorí si dopĺňajú a zvyšujú vzdelanie.

Zadarmo bude možné od septembra diaľkovo študovať aj právo na Trnavskej univerzite či bansko-bystrickej Univerzite Mateja Bela alebo financie a bankovníctvo na Technickej univerzite v Košiciach.

Kde externisti zaplatia najviac (v eur)

- Masmediálne štúdiá, andragogika - Prešovská univerzita v Prešove 930

- Predškolská pedagogika, bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci - Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre 896

- Marketingová komunikácia a reklama, žurnalistika -Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre 860

- Manažment -Univerzita Komenského v Bratislave 850

- Učiteľské programy -Katolícka univerzita v Ružomberku 850

Poznámka: výšku školného za súkromné vysoké školy nájdete na hnonline.sk

**Tomáš Nejedlý
HN, 5.2.2010**

Na Slovensku aktivitu Zvyšné obedové menu pre bezdomovcov zatiaľ nevidujú

Zvyšné obedové menu pre bezdomovcov. To je podstata projektu, ktorý spustili v Brne. Ľudia bez domova tam dostávajú jedlo, ktoré sa nepodarilo predáť v reštauráciách. Na Slovensku mestá takúto aktivitu zatiaľ nevidujú. Realizujú však podobné projekty. V Brne oslovila radnica 39 reštaurácií, aby sa zapojili do projektu Jedlo pre bezdomovcov. Doteraz zareagovalo na ponuku 5 z nich.

Daniel Richnovský, Mestský úrad Brno: „Ja si myslím, že keď je dobrá reštaurácia, kde sa nenosí jedlo domov, že sa tam nekradne, tak že tie jedlá zostávajú. Keby tam možno 5 obedov zostalo, ktoré sa majú likvidovať, by sa dovezli napríklad do charity, alebo do denného centra, tak to tým ľuďom pomôže.“

Martina Gapčová, redaktorka: „Bratislavský magistrát zatiaľ nezaznamenal žiadnu takúto iniciatívu zo strany reštaurácií.“

Beatrice Szabóová, hovorkyňa Magistrátu hlavného mesta Bratislavy: „V prípade že by sa tak udiało, hlavné mesto vyvinie úsilie, aby mohlo byť nápomocné.“

Martina Gapčová, redaktorka: „Prevádzkovatelia reštaurácií sa myšlienke nebránia.“

Jozef Šprtka, majiteľ reštaurácie v Bratislave: „Niekedy zostáva 5, niekedy 10 menučiek, niekedy neostane nič. V podstate sa tomu nebránim. Keď zostane jedlo, nie je problém.“

Vladimír Peller, majiteľ reštaurácie v Pezinku: „Ako myšlienka není to zlé, že možno by sa dalo nad tým uvažovať a pokiaľ by aj nejak mesto sa k tomu postavilo, určite by sa niečo dalo s touto myšlienkou robiť.“

Martina Gapčová, redaktorka: „10-ročné skúsenosti s rozdávaním jedla pre ľudí bez domova má jedna reštaurácia na Obchodnej ulici v Bratislave.“

Roman Pažitka, prevádzkovateľ reštaurácie na Obchodnej ulici v Bratislave: „Rozdáваме každý týždeň na Námestí SNP jedlo zdarma, tých 200-300 porcií okolo 4. hodiny odpoľudnia.“

Martina Gapčová, redaktorka: „V Košiciach berú brnenský projekt ako

inšpiráciu do budúcnosti. V meste dostávajú bezdomovci teplú polievku každý deň už niekoľko rokov.“

Katarína Jantošovičová, Magistrát mesta Košice: „Navyše mesto Košice má podpísanú dohodu s neziskovou organizáciou Potravinová banka Slovensko, ktorá spolupracuje s obchodnými reťazcami a odoberá od nich potraviny pred vypráním záruky. Takto získame aj niektoré prebytočné potraviny, prostredníctvom útulku putujú k bezdomovcom, ale napríklad aj do komunitných centier.“

Martina Gapčová, redaktorka: „Jedno teplé jedlo denne bezdomovcom podáva v Banskej Bystrici

Slovenská katolícka charita. Radnica pred 10 rokmi skúšala podobný projekt ako v Brne.“

Karol Langstein, Mestský úrad Banská Bystrica: „Sme dokonca aj varili jedlo pre bezdomovcov, avšak začali kšeftovať ešte aj s tými stravými lístkami ktoré sme im dali, takže sme upustili od tohto modelu.“

Martina Gapčová, redaktorka: „Brniansky projekt sa dá podľa Karola Langsteina využiť vo veľkých mestách. Upozorňuje však, že dôležité je okrem podania pomocnej ruky zapájať bezdomovcov aj do resocializačného procesu.“

Rádio Regina, 4.2.2010

Smrť dieťaťa očami náboženstiev

Ako vnímajú smrť dieťaťa moslimovia a ako budhisti. Aké majú pohrebné rituály židia a aké napríklad bahaisti. Aj to sú mimoriadne citlivé otázky, ktoré musia pri svojej práci riešiť pracovníci detského hospicu Plamienok. Na Slovensku totiž žije čoraz viac vyznávačov rôznych náboženstiev, ktoré majú svoje špecifické tradície.

Redaktor TV Markíza: „Nemôžeme zachrániť, môžeme pomôcť. To je heslo mobilného, detského hospicu Plamienok, ktorý už 8 rokov pomáha nevyliciteľne chorým deťom. Aby svoje posledné dni nemuseli stráviť v nemocnici, ale doma s rodičmi. Pracovníci hospicu chodia do rodín a pomáhajú im odborne, materiálne i duchovne.“

Mária Jasenková, riaditeľka detského hospicu Plamienok: „Snažíme sa zmierniť fyzické utrpenie, či liečiť dieťa, ktoré je ťažko choré tak, aby trpelo čo najmenej, ďalšia pomoc, je pomoc ľudská.“

Telefonuje Marta, rodič, o ktorého dieťa sa staral Plamienok: „Oni mi pomohli hlavne v tom, že som v tej ťažkej situácii nebola sama.“

Redaktor TV Markíza: „Pracovníci Plamienka sa starali zatiaľ o kresťanské a židovské rodiny. Pri oboch náboženstvách museli rešpektovať rozdielne tradície.“

Mária Jasenková, riaditeľka detského hospicu Plamienok: „V tom, akým spôsobom sa dotýkajú tela a kto telo umýva.“

Redaktor TV Markíza: „Pre rozdielne náboženské rituály vzniklo aj toto unikátne stretnutie. O starostlivosti o rodiny s ťažko chorým dieťaťom prednášali zástupcovia budhistov, židov, kresťanov, moslimov, dokonca báhaizmu, či mormonizmu.“

Kais Essid, lektor islamu: „Ak by mi zomieralo dieťa, chcem aby to bolo podľa našich zvykov, podľa učenia proroka Mohameda.“

Andrea Poloková, lektorka báhaizmu: „Týmto spôsobom môžeme vysvetľovať tú myšlienku smrti aj pre deti. Že je to prechod do ďalšieho sveta.“

Redaktor TV Markíza: „Prednášky náboženských lektorov boli určené študentom kurzu detskej paliatívnej starostlivosti. Tí majú v budúcnosti na Slovensku pomáhať rodinám s ťažko chorými deťmi.“

Ľubica Kováčiková, lekárka, študentka detskej paliatívnej starostlivosti: „Myslím, že tá myšlienka je tá, že smrť nie je koniec, že niečo existuje a každé náboženstvo už si to vysvetľuje ináč.“

Rado Igaz, Markíza, 4.2.2010